

עמ"ת 67385/11/16 - ארקדי פסטוחוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 67385-11-16 פסטוחוב(עציר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 408577/2016

בפני כבוד השופט אריאל חזק

העורר ארקדי פסטוחוב (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד יאיר לחן

נגד

המשיבה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שרית אלישע אל עמי

החלטה

מדובר בערר על החלטת כב' השופט אמיר דהאן מיום 23.11.16, שניתנה בבית המשפט השלום באשקלון במסגרת תיק מ"ת 57595-09-16, שבה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו (להלן: "ההחלטה").

בהודעת הערר נטען כי בית המשפט קמא שגה כשהורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, בניגוד להמלצות שירות המבחן.

בהודעת הערר צוין כי ביום 25.9.16, הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירות של הטרדה באמצעות בזק, איומים והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם. עפ"י האמור בכתב האישום ביום 17.9.16 התקשר העורר למתלוננת 15 פעמים, ושלה לה 4 מסרונים כתובים בניגוד לצו שיפוטי מיום 1.5.16 שאסר עליו לעשות כן, ובנוסף איים באחד המסרונים כי "ישבור דלת" וכן הגיע בסמוך לדירתה של המתלוננת בניגוד לצו השיפוטי.

במקביל הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגד העורר.

לטענת העורר, בבית המשפט קמא התקיימו מספר דיונים בהם הוצגו על ידו חלופות מעצר, ובית המשפט הורה על קבלת מספר תסקירי שירות המבחן. לטענת ב"כ העורר בתסקיר המשלים מיום 20.11.16, הומלץ על שחרורו של העורר, אולם בהחלטה כאמור, הורה בית המשפט קמא על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

לטענת ב"כ העורר הערבים שהוצעו נבחנו על ידי שירות המבחן, ומסקנתו לגביהם הייתה כי יש בהם כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן העורר, וכי ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שתפגע פחות בחירותו של העורר. עוד נטען, כי מדובר בחלופה ראויה אשר נבחנה ואושרה על ידי שירות המבחן לאחר בדיקה מעמיקה.

העורר הוסיף וטען כי שירות המבחן אף המליץ בתסקיר כי העורר ימצא תחת פיקוחו של שירות המבחן במשך שישה חודשים לבחינת עמידתו בתנאים המגבילים ובחינת דפוסים אלימים במערכת יחסים זוגית.

העורר ביקש להורות על שחרורו בהתאם להמלצות שירות המבחן.

עמוד 1

ביום 1.12.16 התקיים דיון בערר. ב"כ העורר חזר על נימוקי הערר שבכתב. עוד נטען, כי יש משקל רב לתסקירים שהוצגו בפני בית המשפט, כאשר התסקיר הוא כלי שעשוי לסייע מבחינת שאלת המסוכנות, לא רק בדרך טכנית פורמלית אלא בדרך מהותית. לדברי ב"כ העורר, מדובר בעבירות שלא ברף הגבוה של עבירות אלימות בין בני זוג, והפרת צו הרחקה. לטענתו אין במקרה זה אלימות פיזית, אלא מדובר בהודעות בלבד.

לדברי ב"כ העורר, העורר עובד באשדוד כמנופאי, והוא נמצא במסגרת עבודתו כ- 12 שעות על המנוף. המתלוננת גרה באשדוד. לטענת ב"כ העורר, אין חלופות אחרות, הוצעו ערבים אשר נבדקו על ידי שירות המבחן וגם לאחר שנמצאו ערבים מתאימים שאושרו על ידי שירות המבחן, בית המשפט קמא הורה על מעצרו של העורר.

ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערר.

ב"כ המשיבה טען העורר נשלח בשנת 2013 ל-10 חודשי מאסר בגין הרשעתו, במסגרת הסדר שבו אוחדו שני תיקים, התיק הראשון בגין עבירה נגד מתלוננת אחרת שהיתה בת זוגו. לדבריו כאשר העורר שוחרר בהסכמה, בתיק הראשון, הוא תקף את המתלוננת שבתיקנו שהיתה בת זוג באותה עת בצורה קשה מאוד ונפתח כנגדו התיק השני. לדבריו של ב"כ המשיבה, בית המשפט שגזר את הדין העיר כי מדובר בהסדר מקל מאוד בגלל חומרת העבירות.

ב"כ המשיבה טען כי העורר שהה בכלא, והשתחרר ביום 12.6.13, כאשר בתקופת התנאי הוא תקף את המתלוננת. עוד נטען כי קיימים מספר תסקירים, כאשר התסקיר השלישי קובע כי בחלק הראשון של היום העורר ישהה בעבודתו בנמל אשדוד בפיקוח מעבידו ובחלק השני יהיה בפיקוח של ערבה נוספת שמתגוררת באשדוד.

לטענת ב"כ המשיבה הקושי לשחרר העורר לחלופה המוצעת נעוץ בעברו הפלילי, וכן בהצעה לשחרור העורר לחלופת מעצר בעיר אשדוד, שהוא מקום מגורי המתלוננת. עוד נטען כי העורר מכור לאלכוהול ולפי ההחלטה, אין מענה הולם לבעיית המסוכנות ולהתמכרות לאלכוהול של העורר.

ב"כ המשיבה טען כי ההחלטה שניתנה ניתנה כדין ועל כן ביקש לדחות את הערר ולהותיר את העורר במעצר.

דיון והכרעה

בענינו מדובר בעורר שעומדות כנגדו ראיות לכאורה ברף שאינו נמוך, לכך שביום 17.9.16 התקשר למכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת 15 פעמים ושלח לה 4 מסרונים כתובים, וזאת תוך הפרת צו שיפוטי מיום 1.5.16 שאסר עליו ליצור קשר עם המתלוננת או להימצא מרחק של פחות מ-300 מ' ממנה, וכמו כן, קיימות ראיות לכך שהעורר איים על המתלוננת באחד המסרונים בכך שכתב לה "תעני לי או שאני אשבור דלת", ובנוסף שהה מרחק של פחות מ-300 מ' מדירתה, תוך הפרת הצו השיפוטי.

מדובר בעורר שנדון ביום 7.3.13 ל-10 חודשי מאסר בגין שני תיקים, בתיק הראשון (ת.פ. 41575-04-12) הורשע העורר בגין כך שביום 28.4.12 בהיותו בגילופין תקף את בת זוגו, בין היתר, בכך שהלם בה במס' מכות וכתוצאה מכך איבדה הכרתה. ובהמשך, כאשר התעוררה, הלם בראשה במכות אגרופ.

בתיק השני הורשע העורר (ת.פ. 52112-09-12) בגין כך שביום 22.9.12 הפר תנאים מגבילים שהוטלו עליו, ובין היתר תקף את המתלוננת שבתיקנו, בכך שהלם ברגליה במכות אגרופ, בעוד המתלוננת שרועה על ספת הסלון, וכתוצאה מכך איבדה המתלוננת הכרתה, וכששבה להכרתה תקף אותה שוב. בהמשך, לקח העורר שני סכינים ואיים על

המתלוננת, ובהמשך דקר אדם אחר באמצעות סכין.

בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של העורר מיום 25.10.16, ציין שירות המבחן כי מדובר באדם בעל מאפיינים אלימים ואימפולסיביים, וקיים סיכון גבוה להישנות התנהגות מטרידה, מאיימת ואלימה כלפי המתלוננת. כן ציין שירות המבחן כי אין אפשרות לשלב את העורר בהליך טיפולי בשל ביטוי עמדה מטשטשת מצידו של העבירה.

באותו תסקיר שלל שירות המבחן שחרור העורר לחלופת מעצר באשדוד, בין היתר לאור זהותה של ערבה מוצעת בתיק.

בתסקירו הנוסף מיום 20.11.16, המליץ שירות המבחן על שחרור העורר לחלופת מעצר בפיקוח ערבה אחרת בביתה באשדוד, ובפיקוח מעבידו של העורר.

בהחלטת בימ"ש קמא קבע ביהמ"ש כי העורר לא יוכל לשהות במשך שעות הלילה בפיקוחה של הערבה מוצעת בעיר אשדוד, בקרבת המתלוננת וללא מרכיב טיפולי קונקרטי וידוע בתחום האלימות הזוגית והאלכוהול שניתן להחל בו מיידית.

כידוע, ביהמ"ש אינו מחויב באימוץ המלצותיו של שירות המבחן, והתסקיר מהווה כלי עזר בלבד, גם כאשר מדובר בהמלצה חיובית שניתנת על רקע תסקיר שאינו חיובי (ראה בש"פ 4452/15, מ"י נ' פלוני - החלטה מיום 29.6.15).

הראיות העומדות כנגד העורר בתוספת האמור בתסקירו הראשון של שירות המבחן ובתוספת עברו הקרוב יחסית של העורר, כפי שפורטו לעיל מצביעות על מסוכנות ממשית מצידו של העורר. בנסיבות האמורות איני יכול לקבוע כי החלטתו של בימ"ש קמא שדחתה הצעה לשחרר העורר לחלופת מעצר בעיר אשדוד בה מתגוררת המתלוננת, היתה החלטה שגויה.

לאור זאת, הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום ה' כסלו תשע"ז, 05/12/2016 במעמד הנוכחים.

אריאל חזק, שופט